

Pracovní list – Mapa příběhu

Ilona Ferková – Ještě jedno, Lído! Kaštánkovy příběhy z herny

DŘÍVÍ

Jsou všelijaké hospody a hospůdky, ale určitě se nikde nenajde taková jako u nás na náměstí. Měnila se snad už desetkrát a vždycky ji úplně předělají. Kdysi sem chodili jen bohatí. Pak lidé takoví i makoví. A dnes? Víc Romů než gádžů. A teď, aby ji vylepšili, nasadili tomu korunu: dali sem spoustu železných džbálů, hracích automatů, a rozmístili je po celé hospůdce jak vojáky. Chřtány jim jen hoří. Kdokoliv sem zajde, okamžitě si jde stoupnout k některému z nich a plní mu břicho. Někdo má štěstí, ale většinu těch nešťastníků smůla provází.

Dennodenně sem na pivo zajde taky Kaštánek. Takhle mu říkají Romové snad už od narození. Nerad se dívá, jak peníze mizí v těch železných žaludcích, proto na Romy křičí: „Radši byste si měli sednout na zadek a svoje peníze propít! Aspoň byste šli domů v dobrý náladě,“ říká a překloupí do krku půl sklenice piva. „No, to je dobrý pivko.“ A rukou si otře rty.

„Nebojte, strejdo, i tak půjdou domů opilí a nemusej ani nic pít,“ křičí z kouta Židi, taky takové povedené kvítko. „Koupím vám jedno, když mi povíte o Kulkovi. Já ho nepamatuju, ale už jsem o něm slyšel,“ říká a přitáhne si židli blíž ke Kaštánkovi.

Každý ví, co na Kaštánka platí. „Poslyš, Židi, jedno pivo by nepomohlo,“ zvednul sklenici ke rtům a jedním lokem dopíjí z půllitru všechn zbytek. Ovšem než dopil první pivo, už před něj hospodská staví novou sklenici. „No, to se mi líbí!“ A rukou přešel po oroseném skle.

„Ani nevíš, jak dobrej to byl člověk, ten Kulka, žil s Hubou a měli spolu osum dětí, rád si popil a pak dělal pěkný fórky. Jednou v zimě ho Huba poslala na dříví. Jenže on, než aby šel do lesa, zamíří si to rovnou do krčmy. Celej den proseděl s chlapama v hospodě a na dřevo

dočista zapomněl. ‚Kulko, teď už tě žena pověsí, až dojdeš domů bez dříví,‘ smáli se mu chlapi. — ‚Jen se nebojte, já na ni vyzraju!‘

Kulka přichází domů a už ve dveřích volá: ‚Hubo, poslouchej, co se mi stalo, tomu nebudeš věřit. Představ si, že já dneska mluvil s Bohem!‘ — ‚Neříkej! Jak to? Jak se to stalo?‘ pohlédla na něj vystrašenýma očima. — ‚Hubo, jdu ti takhle lesem a hledám, jakej strom porazim. Pak zahlídnou takovou pěknou soušku, a tak si říkám, že tu si pokácím. Jak ji tak řežu, vidim takovýho starýho gádža: Člověče, říkám ti, nekácej ten strom, je ještě mladý, nasbírej radši dříví ze země. — No, to víš! Budu sbírat dříví ze země, když můžu porazit ten suchej strom.

Ale ten gádžo mi říká: ‚Jdi domů a opatruj se, protože až třikrát zakašeš, umřeš. Říkám ti pravdu, byl to Bůh a přišel mě varovat. A teď, Hubo, na mě dáš pozor, abych neonemocněl! Slyšíš?!‘

‚Neboj se,‘ a rychle manželovi uvařila čaj. ‚Honem, na! Vem si ho a pij,‘ podává mu hrnek s čajem.

Ale jen co se Kulka napil, popálil si jazyk a zakuckal se. ‚Hrom aby do tebe uhodil,‘ vyčítal jí, ‚proč mi dávaš tak horkej čaj? Tos udělala schválně, abych kašlal! Ještě dvakrát zakašeš a umřu,‘ rozkřiknul se na svou ženu.

Ze samého strachu se Huba uložila ke spánku a zapomněla se zeptat, kde je to dříví.“

Místo:

Postavy (jméno/role):

Čas:

Autor: Ilona Ferková
Název knihy: Ještě jedno, Lído!
Kaštánkovy příběhy z herny
Název příběhu: Dříví

Osnova příběhu:

Téma:

Žánr:

Pointa:

Vlastní hodnocení / recenze: